

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen

Vejledning til udvidet producentansvar på emballage (EPR)

Opdateret den 21.03.2025

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen

Indholdsfortegnelse

1. Baggrund og formål.....	3
2. Målgrupper.....	3
Vejledning	4
3. Begrebet ”producent”.....	4
3.1. Litra a)	5
3.2. Litra b).....	5
3.3. Litra c)	6
4. Begrebet ”tilgængeliggørelse” / ”første tilgængeliggørelse”	7
5. Begrebet ”fabrikant”	8
5.1. Litra a).....	8
5.2. Litra b).....	8
5.3. Litra c)	10
6. Begrebet ”importør”	11
7. Begrebet ”distributør”	11
8. Mikrovirksomheder	13
8.1. Beregning af antal beskæftigede	14
8.2. Årlig omsætning	14
8.3. Årlig balance	14
8.4. Overskridelse af tærskler.....	14
9. Forskellige virksomhedsstrukturer	15
10. Hvad er emballage?.....	16
10.1 Emballagefunktion og producentansvar (samling af emballagegenstande)	17
10.2 Påfører selvklæbende etiketter på salg- og serviceemballage ..	17
10.2.1 påfører selvklæbende etiketter på transportemballage.....	18
10.3 Udformet eller fremstillet under eget navn eller varemærke (generisk/ikke-generisk)	18
10.4 Transportemballage.....	19

1. Baggrund og formål

Vejledningen har til formål at give en uddybende forståelse af de grundlæggende definitioner og fortolkninger, der ligger til grund for placeringen af producentansvaret i henhold til *bekendtgørelsen om visse krav til emballager, udvidet producentansvar for emballage samt øvrigt affald der indsamles med emballageaffald* (herefter ”emballagebekendtgørelsen”), der er trådt i kraft den 31. december 2024.¹ Emballagebekendtgørelse erstatter den tidligere *bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage* (herefter ”registerbekendtgørelsen”), som tidligere dannede grundlag for denne vejledning.²

Vejledningen forholder sig udelukkende til de gældende regler for emballagebekendtgørelsen, og vil derfor ikke forholde sig til reglerne der er fastsat i den kommende emballageforordning, som forventes at træde i kraft medio 2026 ([link til forordningen](#)). Yderligere forbeholder Miljøstyrelsen sig retten til at kunne revidere vejledningen løbende. Brugere af denne vejledning opfordres til, løbende at holde sig opdateret med eventuelle ændringer vejledningen.

Miljøstyrelsen bemærker, at vejledningen udelukkende skal ses som et bidrag til forståelse af producentansvarets placering. Hvis en erhvervsdrivende i et konkret tilfælde stadig er i tvivl om, hvorvidt den er omfattet af det udvidede producentansvar for emballage, skal den erhvervsdrivende rette henvendelse til Dansk Producentansvar. Dansk Producentansvar har kompetencen til at træffe endelig afgørelse om, hvorvidt den erhvervsdrivende er omfattet eller ej.

Dansk Producentansvar kan kontaktes på:

Telefonnummer +45 39 15 51 61,

eller på mail info@producentansvar.dk.

2. Målgrupper

Målgruppen er fysiske og juridiske personer, der enten sælger emballage og/eller emballerede produkter i Danmark. Vejledningen er også relevant for kollektive ordninger, brancheforeninger og andre, der er i kontakt med erhvervsdrivende, som kan være omfattet af producentansvar for emballage.

¹ BEK nr. 1706 af 30. december 2024 om visse krav til emballager, udvidet producentansvar for emballage samt øvrigt affald der indsamles med emballageaffald: <https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2024/1706#P77>

² BEK nr. 466 af 16. maj 2024 om registrering og indberetning af emballage.

Vejledning

3. Begrebet ”producent”

- § 3, stk. 1.

Nr. 36) Producent: Enhver fabrikant, importør eller distributør, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernsalg:

a) er etableret i Danmark og første gang tilgængeliggør transportemballage, genbrugsemballage, primærproduktionsemballage eller serviceemballage på det danske marked,

b) er etableret i Danmark og første gang tilgængeliggør påfyldt emballage eller emballage, som ikke er nævnt i litra a, på det danske marked, eller

c) er etableret i en anden EU-medlemsstat eller i et tredjeland og via fjernsalg første gang tilgængeliggør transportemballage, genbrugsemballage, primærproduktionsemballage, serviceemballage eller påfyldt emballage direkte til slutbrugere på det danske marked.

Som udgangspunkt vil producentansvaret altid blive pålagt enten fabrikanten (afsnit 5), importøren (afsnit 6) eller distributøren (afsnit 7).

Én af de tre førnævnte aktører vil blive omfattet af producentansvaret, hvis den opfylder definitionerne til henholdsvis fabrikant, importør eller distributør og herefter for første gang tilgængeliggør emballage i henhold til den ovenfor nævnte producentdefinition. Producentdefinitionen skal forstås som en bred bestemmelse, der pålægger producentansvaret til den fabrikant, importør eller distributør som foretager sig én eller flere af de i producentdefinitionen nævnte handlinger i litra a – c.³

³ For nærmere information om begrebet ”producent” se Miljøstyrelsens illustrationer og spørgsmål og svar på følgende hjemmeside: <https://mst.dk/erhverv/groen-produktion-og-affald/affald-og-genanvendelse/producentansvar/emballage#illustrationer-placering-producentansvar>

3.1. Litra a)

Den erhvervsdrivende, der enten er fabrikant, importør eller distributør, som er etableret i Danmark og er den første til at tilgængeliggøre følgende emballagekategorier i Danmark:

- Transportemballage
- Genbrugsemballage
- Primærproduktionsemballage
- Serviceemballage

vil blive omfattet af producentansvaret og skal lade sig registrere og indberette mængder til Dansk Producentansvar.

Det er afgørende, at der er tale om første tilgængeliggørelse i Danmark (for nærmere beskrivelse af tilgængeliggørelse se afsnit 4). Yderligere er det et afgørende element, at fabrikanten, importøren, distributøren eller deres bemyndiget repræsentant⁴ er etableret i Danmark. Dette betyder, at førnævnte skal være oprettet som aktiv dansk virksomhed i det centrale virksomhedsregister, CVR-nr., med et dansk CVR-nr. jf. bekendtgørelsen § 3, stk. 1. nr. 10. For erhvervsdrivende uden for Danmark, der ikke har et CVR-nr. i Danmark, kan de oplysninger, der er nævnt i bekendtgørelsens bilag 5, nr. 3, anvendes ved registrering.

For en nærmere forståelse af emballagedefinitionen, se afsnit 10.

3.2. Litra b)

Erhvervsdrivende, der enten er fabrikant, importør eller distributør, som er etableret i Danmark og er den første til at tilgængeliggøre, påfyldt emballage eller emballage, som ikke er nævnt i litra a, vil blive omfattet af producentansvaret.

Denne litra b er en opsamlingsbestemmelse til førnævnte litra a, hvilket betyder, at enhver emballage, som defineret i emballagebekendtgørelsen § 1, stk. 2, er omfattet i henhold til producentdefinitionen.⁵ Dette indebærer, at producenten også vil være omfattet af producentansvaret for den type/kategori af emballage, som ikke specifikt er nævnt i litra a, men som er nævnt i emballagebekendtgørelsen § 1, stk. 2, inklusiv bilag 1.

Således vil enhver fabrikant, importør eller distributør, som er den første til at tilgængeliggøre emballage i Danmark, blive omfattet af producentansvaret. Der kan dog være enkelte undtagelser, som er nærmere beskrevet i afsnit 5 vedrørende fabrikantdefinitionen.

⁴ For nærmere beskrivelse af "repræsentant" se § 3, stk. 1. nr. 39 i emballagebekendtgørelsen.

⁵ Se afsnit 10, for en nærmere beskrivelse af emballagedefinitionen.

3.3. Litra c)

Litra c pålægger producentansvaret på den fabrikant, importør eller distributør, der er etableret i en anden EU-medlemsstat eller i et tredjeland, og som første gang tilgængeliggør følgende emballage direkte til slutbrugere på det danske marked:

- Transportemballage
- Genbrugsemballage
- Primærproduktionsemballage
- Serviceemballage
- Påfyldt emballage

Litra c omhandler alle erhvervsdrivende, der enten er etableret i en anden EU-medlemsstat end Danmark, eller i et tredjeland uden for EU. Det afgørende for denne bestemmelse er, at første tilgængeliggørelse sker til en slutbruger i Danmark.⁶ Hvis emballagen bliver videresolgt, drejer det sig ikke længere om et forhold, hvor første tilgængeliggørelse sker til en slutbruger, men derimod om videresalg fra en importør eller distributør til en endelig slutbruger. Her vil enten importøren eller distributøren blive pålagt producentansvaret, da de er de første til at gøre emballagen tilgængelig på det danske marked. For en nærmere beskrivelse af begreberne 'importør' og 'distributør', se afsnit 6 og 7.

Fælles for litra a, b og c i producentdefinitionen er, at producenten (enten fabrikanten, importøren eller distributøren) skal tilgængeliggøre emballagen første gang i Danmark for at være omfattet af producentansvaret. Den aktør, der er ansvarlig for den første tilgængeliggørelse, er dermed afgørende for at fastslå, om den enkelte erhvervsdrivende er omfattet af producentansvaret. Denne første tilgængeliggørelse er beskrevet nærmere i det kommende afsnit.

⁶ For nærmere beskrivelse af "slutbruger" se § 3, stk. 1. nr. 43 i emballagebekendtgørelsen.

4. Begrebet ”tilgængeliggørelse” / ”første tilgængeliggørelse”

- § 3, stk. 1.

Nr. 44) Tilgængeliggørelse: Levering af en emballage eller påfyldt emballage med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på det danske marked som led i erhvervsvirksomhed, hvad enten det sker mod eller uden vederlag.

Som nævnt tidligere i afsnit 3 om producentdefinitionen, er det afgørende at fastslå, hvilken erhvervsdrivende, der første gang gør emballagen tilgængelig i Danmark. Dette vil bestemme, hvilken erhvervsdrivende, der er omfattet af producentansvaret. I praksis vil man ofte se, at emballage gennemgår en lang forsynings- og handelskæde, hvor emballagen kan blive tilgængeliggjort op til flere gange. Erhvervsdrivende skal derfor være opmærksomme på, om de er ansvarlige for den første tilgængeliggørelse på det danske marked.⁷

Tilgængeliggørelsen af emballagen forudsætter et tilbud eller en aftale (skriftlig eller mundtlig) mellem to eller flere juridiske eller fysiske personer om overførslen af ejerskab, besiddelse eller anden ret-tighed i forbindelse med den pågældende emballage eller emballerede produkt, når produktionsfasen er afsluttet. Overførsel kræver ikke nødvendigvis fysisk overdragelse af emballagen. Denne overførsel kan ske mod betaling eller uden beregning, og kan være baseret på en hvilken som helst type juridisk redskab. Derfor betragtes emballage som værende overført for eksempel i forbindelse med salg, udlån, udlejning, leasing og gaver. Overførsel af ejerskab indebærer således, at emballagen er bestemt til at blive stillet til rådighed for en anden juridisk eller fysisk person.⁸

⁷ For nærmere information om begrebet ”tilgængeliggørelse” se Miljøstyrelsens illustrationer på følgende hjemmeside: <https://mst.dk/erhverv/groen-produktion-og-affald/affald-og-genanvendelse/producentansvar/embal-lage#illustrationer-placering-producentansvar>

⁸ Meddelelse fra Kommissionen – Den blå vejledning side 19.

5. Begrebet ”fabrikant”

- § 3, stk. 1.

Nr. 11) Fabrikant: Enhver fysisk eller juridisk person, som:

- a) fremstiller emballage eller påfyldt emballage,
- b) får emballage eller påfyldt emballage udformet eller fremstillet under sit eget navn eller varemærke, uagtet hvem der har fremstillet emballagen eller den påfyldte emballage og om andre varemærker er synlige på emballagen eller den påfyldte emballage, eller
- c) udbyder emballage eller påfyldt emballage til en mikrovirksomhed, der får emballagen udformet eller fremstillet under sit eget navn eller varemærke, når der er tale om transportemballage, genbrugsemballage, primærproduktionsemballage, serviceemballage, salgsemballage eller multipakemballage.

Det er indledningsvis vigtigt at bemærke, at ansvaret som fabrikant kan placeres flere steder i værdikæden, og at en fabrikant efter definitionen ikke nødvendigvis er den erhvervsdrivende i værdikæden, som fremstiller selve emballagen.⁹

5.1. Litra a)

Efter litra a vil ansvaret som fabrikant påhvile enhver fysisk eller juridisk person i værdikæden, som fremstiller selve emballagen, uanset om emballagen er påfyldt eller ej. Dette udgangspunkt modificeres dog af bestemmelsen i litra b og litra c.

5.2. Litra b)

Efter litra b fraviges udgangspunktet i litra a, hvis en fysisk eller juridisk person får emballage udformet eller fremstillet under sit eget navn eller varemærke, uagtet hvem der har fremstillet emballagen eller den påfyldte emballage, og om andre varemærker er synlige på emballagen eller den påfyldte emballage.

⁹ For nærmere information om begrebet ”fabrikant” se Miljøstyrelsens illustrationer på følgende hjemmeside: <https://mst.dk/erhverv/groen-produktion-og-affald/affald-og-genanvendelse/producentansvar/emballage#illustrationer-placering-producentansvar>

I disse tilfælde vil ansvaret som fabrikant ikke længere ifalde den erhvervsdrivende, som har fremstillet selve emballagen, men derimod den pågældende erhvervsdrivende, der får udformet eller får fremstillet emballagen i eget navn eller varemærke. Det afgørende element er her, at den erhvervsdrivende, der får emballagen udformet eller fremstillet, får sit navn eller varemærke på emballagen. Hvis dette er tilfældet, vil producentansvaret flytte sig væk fra selve fremstilleren af emballagen, til den erhvervsdrivende, som får emballagen udformet eller fremstillet under eget navn eller varemærke. Se afsnit 10.3 for mere information om dette.

Der kan forekomme situationer, hvor der fremgår andre varemærker synligt på emballagen. Her er det vigtigt at bemærke, at dette er underordnet i forhold til placeringen af ansvaret som fabrikant. Det vil fortsat være den fysiske eller juridiske person, der får emballagen fremstillet eller udformet under eget navn eller varemærke.

Overordnet er det derfor vigtigt at være opmærksom på, om man udformer eller fremstiller emballage til en erhvervsdrivende under deres navn eller varemærke, da dette har afgørende betydning for placeringen af ansvaret som fabrikant.

Litra b kan forklares ud fra følgende eksempel:

Virksomhed (A) fremstiller salgsemballage og sælger disse til virksomheder på det danske marked. Virksomhed (B) er en produktionsvirksomhed, der pakker deres produkter ind i salgsemballage.

Virksomhed (B) anmoder virksomhed (A) om at fremstille salgsemballage med virksomhed (B) eget navn eller varemærke på (dette kunne være et logo og virksomhedens navn). Efter afsluttet produktion fremsender virksomhed (A) salgsemballagen til virksomhed (B), som efterfølgende pakker deres produkter i salgsemballagen og sender dem til deres kunder.

I dette tilfælde vil virksomhed (B) være producentansvarlig for salgsemballagen med deres navn eller varemærke på, jf. fabrikantdefinitionen i § 3, stk. 1, litra b, hvortil de skal indberette den tilgængelige mængde.¹⁰

¹⁰ Dette eksempel er illustreret på Miljøstyrelsens hjemmeside i illustration nr. 4: <https://mst.dk/erhverv/groen-produktion-og-affald/affald-og-genanvendelse/producentansvar/emballage#eksempel-4>

5.3. Litra c)

Udgangspunktet i litra b modificeres yderligere af bestemmelsen i litra c, hvis den erhvervsdrivende, man udbyder emballagen til, er en såkaldt mikrovirksomhed, som får emballagen udformet eller fremstillet under sit eget navn eller varemærke (læs mere om kriterierne for en mikrovirksomhed i afsnit 8). Undtagelsesbestemmelsen gælder for alle nedenstående emballagetyper:

- Transportemballage,
- Genbrugsemballage,
- Primærproduktionsemballage
- Serviceemballage
- Salgsemballage
- Multipakemballage.

I disse tilfælde vil ansvaret som fabrikant falde tilbage på den erhvervsdrivende i værdikæden, der udbyder emballagen til mikrovirksomheden, på trods af at mikrovirksomheden får emballagen udformet eller fremstillet i mikrovirksomheden eget navn eller varemærke, som nævnt ovenfor til litra b.

Dette betyder, at det er vigtigt som fysisk eller juridisk person at være særligt opmærksom på, hvorvidt den virksomhed, du udbyder emballagen til, opfylder kriterierne for en mikrovirksomhed samt hvilken emballagetype der er tale om, da dette har afgørende betydning for placeringen af ansvaret som fabrikant (læs mere om de øvrige emballagetyper i afsnit 10). Yderligere er det vigtigt at være opmærksom på, at selvom en erhvervsdrivende er omfattet af mikrovirksomhedsdefinitionen, vil dette udgangspunkt ikke være gældende, hvis mikrovirksomheden enten importerer eller distribuerer og videresælger emballage i Danmark fra et andet EU-land eller et tredjeland uden for EU.¹¹

¹¹ Dette er illustreret på Miljøstyrelsens hjemmeside i illustration nr. 8: <https://mst.dk/erhverv/groen-produktion-og-affald/affald-og-genanvendelse/producentansvar/emballage#eksempel-8>

6. Begrebet ”importør”

- § 3, stk. 1.

Nr. 19) Importør: Enhver fysisk eller juridisk person, som er etableret i EU og tilgængeliggør emballage eller påfyldt emballage fra et tredjeland på EU's marked.

Importøren er en erhvervsdrivende, der er etableret i EU og som bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU's marked.¹²

Hvis en dansk erhvervsdrivende importerer emballage fra et land uden for EU og videresælger dette emballage i Danmark, vil den danske importør blive omfattet af producentansvaret.

Det skal bemærkes, at hvis den danske erhvervsdrivende, der importerer emballage er slutbruger af emballagen, vil den udenlandske erhvervsdrivende, som sælger emballagen, være omfattet af producentansvaret. Dette skyldes, at den udenlandske erhvervsdrivende vil være omfattet af producentdefinitionen jf. § 3, stk. 1, litra c, da den sælger emballage direkte til en slutbruger på det danske marked (se afsnit 3.3 ovenfor).

7. Begrebet ”distributør”

- § 3, stk. 1.

Nr. 4) Distributør: Enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, som ikke er hverken fabrikant eller importør, og som tilgængeliggør emballage eller påfyldt emballage på det danske marked.

Ud over fabrikanten og importøren er distributøren den tredje kategori af erhvervsdrivende, som kan blive omfattet af producentansvaret.

Hvis en erhvervsdrivende importerer emballage fra et tredjeland uden for det EU's marked, vil den erhvervsdrivende være importør som nævnt ovenfor i afsnit 6. Den erhvervsdrivende er derimod distributør, hvis den erhvervsdrivende distribuerer emballage i Danmark fra et andet EU-medlemsland.¹³

¹² Meddelelse fra Kommissionen – Den blå vejledning side 41

¹³ Meddelelse fra Kommissionen – Den blå vejledning side 41.

Som beskrevet i afsnittet om tilgængeliggørelse (afsnit 4), kan emballage blive tilgængeliggjort flere gange, hvortil det er den første tilgængeliggørelse, som vil placere producentansvaret. På samme måde kan emballage blive distribueret igennem flere aktører. Hertil vil det igen være den første distributør, som gør emballagen tilgængelig for første gang i Danmark, som bliver omfattet af producentansvaret.¹⁴

¹⁴ Dette er illustreret på Miljøstyrelsens hjemmeside i illustration nr. 5 for salgsemballage: <https://mst.dk/er-hverv/groen-produktion-og-affald/affald-og-genanvendelse/producentansvar/emballage#eksempel-5>

8. Mikrovirksomheder

Den Europæiske Kommission har den 6. maj 2003, offentliggjort en henstilling, som definerer begrebet mikrovirksomhed. Denne henstilling kan anvendes som yderligere vejledning til at forstå begrebet mikrovirksomhed.¹⁵

- § 3, stk. 1.

Nr. 28): Mikrovirksomhed: Enhver fysisk eller juridisk person, der beskæftiger under ti personer og har en årlig omsætning, forstået som det beløb, der er indtjent i en bestemt periode, eller en årlig balance, forstået som en oversigt over virksomhedens aktiver og passiver, der ikke overstiger 15 mio. kr.

Det skal bemærkes, at tærsklerne for antal beskæftigede altid skal overholdes. Dog kan en mikrovirksomhed vælge kun at overholde enten tærsklen for omsætning eller tærsklen for årlig balance. Det er ikke nødvendigt, at den overholder begge økonomiske tærskler. Den kan altså overskride én af de økonomiske tærskler uden at miste sin status som mikrovirksomhed.

Når der laves beregninger af antal beskæftigede og finansielle nøgletal, skal der anvendes oplysninger, som fremgår af seneste afsluttede regnskaber. Er der tale om en nyetableret virksomhed, hvis regnskab endnu ikke er afsluttet, skal der i løbet af regnskabsåret foretages et realistisk skøn af de relevante oplysninger.¹⁶

I de efterfølgende afsnit bliver der redegjort for, hvordan en virksomhed kan fastsætte de tre ovenfor nævnte kriterier.

¹⁵ Link til Kommissionens henstilling af 6. maj 2003: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex%3A32003H0361>

¹⁶ Se mere i Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EØS-relevant tekst) - artikel 4.

8.1. Beregning af antal beskæftigede

Antal beskæftigede er lig med antallet af årsarbejdsenheder (ÅAE), dvs. det antal personer, der på fuldtid har arbejdet i den pågældende virksomhed eller for denne virksomheds regning i løbet af hele det pågældende år. Arbejde præsteret af personer, der ikke har arbejdet hele året, eller som har arbejdet på deltid, uanset varighed, eller sæsonarbejdende indgår som brøkdele af ÅAE. Til beskæftigede medregnes:

a) lønmodtagere.

b) personer, der arbejder for virksomheden, har et underordningsforhold til denne og sidestilles med lønmodtagere i national ret.

c) aktive virksomhedsejere.

d) partnere, der regelmæssigt arbejder i virksomheden og nyder godt af økonomiske fordele fra virksomhedens side.

Lærlinge og elever under erhvervsuddannelse, som har indgået en lærlingekontrakt eller en erhvervsuddannelseskontrakt, medregnes ikke i antal beskæftigede. Barselsorlov og forældreorlov medregnes ikke.¹⁷

8.2. Årlig omsætning

Den årlige omsætning bestemmes ved at beregne virksomhedens indkomst fra salg af produkter og tjenesteydelser, der falder ind under virksomhedens almindelige aktiviteter, i det pågældende år efter fradrag af eventuelle prisnedslag. Omsætningen beregnes eksklusive moms samt andre indirekte skatter og afgifter.¹⁸

8.3. Årlig balance

Ved den samlede årlige balance forstås værdien af virksomhedens vigtigste aktiver.¹⁹

8.4. Overskridelse af tærskler

¹⁷ Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EØS-relevant tekst) - artikel 5.

¹⁸ Europa Kommissionens brugervejledning til definition af SMV'er, side 13.

¹⁹ Europa Kommissionens brugervejledning til definition af SMV'er, side 13.

Hvis en virksomhed overskrider tærsklen for antal beskæftigede eller de finansielle tærskler i løbet af året, vil dette således ikke berøre virksomhedens situation. Den bevarer sin status som mikrovirksomhed, som den havde i starten af året. Den vil imidlertid miste sin status som mikrovirksomhed, hvis den overskrider tærsklerne i to på hinanden følgende regnskabsår.²⁰

9. Forskellige virksomhedsstrukturer

Miljøstyrelsen er opmærksom på, at emballagebekendtgørelsen ikke tager stilling til, hvordan man som erhvervsdrivende skal registrere sig i tilfælde af forskellige virksomhedsstrukturer.

Til dette bemærker Miljøstyrelsen, at det centrale vil være, at der sker fyldestgørende opfyldelse af registreringskravene som følger af §§ 21-23 i emballagebekendtgørelsen.

²⁰ Europa Kommissionens brugervejledning til definition af SMV'er, side 13.

10. Hvad er emballage?

Centralt for, om du som fysisk eller juridisk person er producentansvarlig efter reglerne i emballagebekendtgørelsen, er hvorvidt den enhed der produceres, kan klassificeres som emballage. En række kriterier og eksempler på emballage fremgår direkte af emballagebekendtgørelsen, hvorfor disse er indsat i vejledningen til orientering i bilag 1.

Visse af emballagebekendtgørelsens definitioner for emballage:

§ 1, stk. 2.

Ved emballage forstås alle genstande af en hvilken som helst art og materiale, som anvendes til pakning, beskyttelse, håndtering, levering fra producenten til brugeren eller forbrugeren og præsentation af varer, det være sig råvarer eller forarbejdede varer. Alle engangsartikler, der anvendes til samme formål, samt drikkevarebeholdere og drikkebægre, der er engangsplastprodukter, skal tilsvarende betragtes som emballage. I bilag 1 er der fastsat yderligere kriterier, som skal anvendes til klassificering af genstande som emballage.

§ 3, stk. 1.

Nr. 6) Engangsemballage: Emballage, der ikke er genbrugsemballage.

Nr. 17) Genbrugsemballage: Emballage, som er blevet udtænkt, udformet og bragt i omsætning med henblik på i sin levetid at gennemgå et antal ture eller cyklusser ved at blive genpåfyldt eller genbrugt til det samme formål, som den blev udtænkt til.

Nr. 29) Multipak- eller sekundær emballage: Emballage udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en samling af et vist antal salgsenheder, uanset om den sælges som sådan til den endelige bruger eller forbruger, eller om den kun bruges til at fylde hylderne på salgsstedet. Altså, den kan fjernes fra varen, uden at dette ændrer varens egenskaber.

Nr. 41) Salgsemballage eller primæremballage: Emballage, der er udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en salgsenhed for den endelige bruger eller forbruger.

Nr. 42) Serviceemballage: Emballage, der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på stedet for salget til slutbrugeren. Som serviceemballage forstås i denne bekendtgørelse også drikkevarebeholdere og drikkebægre, der er engangsplastprodukter, som sælges tomme, og som ikke er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet

Nr. 45) Transportemballage eller tertiær emballage: Emballage udformet på en sådan måde, at håndtering og transport af et antal salgsenheder eller multipak emballager gøres lettere, så skader forårsaget af fysisk håndtering eller transport kan undgås. Transportemballage omfatter ikke vej-, jernbane-, skibs- og luftfragtcontainere.

10.1 Emballagefunktion og producentansvar (samling af emballagegenstande)

Når det handler om placering af producentansvar, er det vigtigt at være opmærksom på begrebet 'emballagefunktion'. Emballager kan være samlinger af genstande, som i sig selv ikke har en emballagefunktion, men hvor der opnås en emballagefunktion, når genstandene samles.

Hvis en erhvervsdrivende køber separate genstande og samler disse til en emballage, der opfylder en emballagefunktion, og herefter for første gang tilgængeliggør den samlede emballage i Danmark, vil producentansvaret blive placeret hos denne erhvervsdrivende.

Emballagebekendtgørelsen fastsætter tre kriterier i bilag 1, som bruges til at afgøre, hvornår en genstand opfylder definitionen af emballage i henhold til § 1, stk. 2. Kriterierne angiver, at genstande, der har en emballagefunktion, skal betragtes som emballage. Dette hjælper med at afgøre, hvilken erhvervsdrivende der er ansvarlig for producentansvaret.

Det ovenstående er primært relevant for salgsemballager. På Miljøstyrelsens hjemmeside er dette illustreret i eksempel nr. 9, der kan ses [her](#).

10.2 Påfører selvkøbende etiketter på salg- og serviceemballage

Påsætning af etiketter/klistermærker med eget navn eller varemærke kan have betydning for, hos hvilken erhvervsdrivende producentansvaret placeres.

Hvis en erhvervsdrivende (A) køber emballage fra en anden erhvervsdrivende (B), og erhvervsdrivende (A) påfører sit eget navn eller varemærke på emballagen, f.eks. ved at bruge etiketter og labels, og derefter gør emballagen tilgængelig på det danske marked for første gang, vil erhvervsdrivende (A) have producentansvar for hele emballagen (både selve emballagen og den påførte etiket).

Etiketten med navn eller varemærke vil være at anse som en del af emballagen og vil derfor være tilgængeliggjort første gang under virksomhedens eget navn eller varemærke. Producentansvaret vil derfor flytte sig fra selve fremstilleren af emballagen til den erhvervsdrivende, der påsætter sit eget navn eller varemærke på emballagegenstanden, jf. § 3, stk. 1, nr. 11. litra b, og det tredje kriterie i bilag 1.

Det ovenstående scenarie bliver mere tydeligt ved hjælp af et eksempel, som er illustreret på Miljøstyrelsens hjemmeside i eksempel 10, der kan ses [her](#).

10.2.1 påfører selvkøbende etiketter på transportemballage

Når det handler om påsætning af etiketter på transportemballage, vil påsætningen typisk ikke ændre placering af producentansvaret. Det skyldes, at selve etiketten, der påsættes en emballage, skal have en emballagefunktion for at producentansvaret kan flyttes over på den der virksomhed der påsætter etiketten.

Etiketter med oplysninger som fx strekkoder og adresselabels betragtes ikke at have en emballagefunktion.

Følgende tabel viser eksempler på typer af information på etiketter der henholdsvis *ikke* har en emballagefunktion og information, der har en emballagefunktion.

Note vedr. etiketter – ikke alle etiketter er emballage (=har en emballagefunktion)	
Etiketter der indeholder nedenstående information har <i>ikke</i> en emballagefunktion:	Etiketter med nedenstående information/udtryk har en emballagefunktion
Stregkoder Adresser Advarselssymboler Næringsdeklarationer Ingredienslister Andre lovpligtige informationer	Branding formål herunder tekst billeder, navn eller varemærke mm

10.3 Udformet eller fremstillet under eget navn eller varemærke (generisk/ikke-generisk)

Emballagebekendtgørelsens definerer en 'fabrikant' i § 3, stk. 1, nr. 11 som en erhvervsdrivende, der 'får emballage eller påfyldt emballage udformet eller fremstillet under sit eget navn eller varemærke'. Hvis en erhvervsdrivende ikke fremstiller eller får fremstillet emballage under eget navn eller varemærke, kalder vi i daglig tale emballagen for 'generisk emballage' (hvor generisk emballage forstås som emballage, der ikke er udformet eller fremstillet under eget navn eller varemærke).

I henhold til fabrikantdefinitionen, der er beskrevet i afsnit 5.2 ovenfor, vil producentansvaret blive placeret hos den erhvervsdrivende, som får emballagen udformet eller fremstillet under eget navn eller varemærke.

Hvis emballage skal leve op til kravene om at være udformet eller fremstillet under eget navn eller varemærke, kræver dette som udgangspunkt, at den erhvervsdrivende får påført sit eget navn eller varemærke på emballagen, uagtet om andre varemærker er synlige på emballagen eller den påfyldte emballage.

10.4 Transportemballage

Vedrørende transportemballage, gælder det, at der findes en lang række forskellige typer af generisk emballage, hvis typiske anvendelse sker i forbindelse med transport og levering af varer. Det kan fx være krympefilm, kassefyld eller tape. Forståelsen er at disse generiske typer af transportemballage, i sig selv er emballage og derfor har en selvstændig emballagefunktion.

Producentansvaret for sådanne generiske transportemballager placeres bagud i forsyningskæden hos fabrikanten, distributøren eller importøren der første gang tilgængeliggør emballagen i Danmark.

Ovenstående bliver mere tydeligt ved hjælp af et eksempel, som er illustreret på Miljøstyrelsens hjemmeside i eksempel 11 og 12, der kan ses [her](#).

Bilag 1.

Yderligere kriterier for klassificering af produkter som emballage, jf. § 1, stk. 2

I. 3 kriterier

Kriterium 1: Genstande betragtes som emballage, hvis de lever op til definitionen i § 1, stk. 2 uden hensyntagen til andre funktioner, som emballagen også måtte have, medmindre genstanden udgør en integreret del af et varigt produkt, som er nødvendig for at indeholde, støtte eller bevare dette produkt i hele dets levetid, og alle elementer er bestemt til anvendelse, forbrug eller bortskaffelse sammen.

Kriterium 2: Genstande, der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet, og engangsartikler, der sælges påfyldt, eller som er udformet og beregnet på at blive påfyldt på salgsstedet, betragtes som emballage, forudsat at de opfylder en emballagefunktion.

Kriterium 3: Emballagekomponenter og hjælpeelementer, der er integreret i emballagen, betragtes som en del af den emballage, de er integreret i. Hjælpeelementer, der er vedhængt produktet direkte eller på anden måde anbragt på produktet, og som opfylder en emballagefunktion, betragtes som emballage, medmindre de udgør en integreret del af dette produkt, og alle elementer er bestemt til forbrug eller bortskaffelse.

II. Eksempler på de 3 kriterier

1. Eksempler på kriterium 1:

1) Emballage

- a) Konfektæsker.
- b) Cellofan omkring et cd-omslag.
- c) Plastomslag til forsendelse af kataloger og magasiner (med indhold).
- d) Kageservietter af papir (med kage).
- e) Ruller, rør og tromler, som der er spolet et fleksibelt materiale rundt om (f.eks. plastfolie, aluminium eller papir), dog ikke ruller, rør og tromler, der indgår som en del af en produktionsmaskine og ikke benyttes til at præsentere et produkt som en salgsenhed.
- f) Urtepotter, der udelukkende er beregnet til salg og transport af planter og ikke til at rumme planten i hele dennes liv.
- g) Glasflasker til injektionsvæske.
- h) Cd-spindler (der sælges med cd'er, men som ikke er beregnet til opbevaring af cd'erne).

- i) Bøjler til tøj (der sælges med et klædningsstykke).
- j) Tændstikæsker.
- k) Sterile barriersystemer (omslag, bakker og materialer, der er nødvendige for at holde et produkt sterilt).
- l) Kapsler til drikkevarer (f.eks. kaffe, kakao og mælk), som er tomme efter brug.
- m) Genopfyldelige stålflasker til forskellige slags gas, med undtagelse af ildslukkere.

2) Ikke emballage

- a) Urtepotter, der er beregnet til at rumme en plante i hele dennes liv.
- b) Værktøjskasser.
- c) Teposer.
- d) Voksskorper på ost.
- e) Pølsekind.
- f) Bøjler til tøj (der sælges separat).
- g) Kaffekapsler, folieposer til kaffe og kaffepuder af filterpapir, som smides væk sammen med det brugte kaffeprodukt.
- h) Printerpatroner.
- i) Cd, dvd- og video-omslag (der sælges sammen med en cd, dvd eller video).
- j) Cd-spindler (solgt uden indhold, beregnet til opbevaring af cd'erne).
- k) Opløselige poser til vaskemidler.
- l) Gravlys (beholdere til stearinlys).
- m) Mekaniske kværne (integreret i en genopfyldelig beholder, f.eks. en genopfyldelig peberkværn).

2. Eksempler på kriterium 2:

1) Emballage, hvis den er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet

- a) Papir- eller plastbæreposer.
- b) Engangstallerkener og -kopper.
- c) Plastfolie.
- d) Madpakkeposer.
- e) Aluminiumsfolie.
- f) Plastfolie til rent tøj på vaskeri.

2) Ikke emballage

- a) Rørepinde.
- b) Engangsbestik.
- c) Indpakkingspapir (der sælges separat).
- d) Papirbageforme (uden indhold).
- e) Kageservietter af papir (uden kage).

3. Eksempler på kriterium 3:

1) Emballage

- a) Etiketter, der er hængt direkte på et produkt eller på anden måde anbragt herpå.
- 2) Del af emballage
 - a) Mascaraørste, som er en del af beholderens lukkemekanisme.
 - b) Selvklæbende etiketter anbragt på en anden emballagegenstand.
 - c) Hæfteklammer.
 - d) Plastbanderoler.
 - e) Doseringsanordning, som er en del af lukkemekanismen på en beholder til vaske- og rengøringsmidler.
 - f) Mekaniske kværne (integreret i en ikke genopfyldelig beholder, der er fyldt med et produkt, f.eks. en peberkværn fyldt med peber).

3) Ikke emballage

a) RFID-etiketter (til radiofrekvensidentifikation).